

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп1 3/2015
07.07.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгана Скока, председника већа, Миломира Николића и Бранка Станића, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући поводом одлуке Уставног суда Републике Србије Уж 32/2012 од 16.04.2015. године, по захтеву С.П. из Б., улица ..., кога заступа пуномоћник К.М., из Б., улица ..., за преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда 5 У 4905/10 (2008) од 13.05.2010. године, са противном странком Министарством унутрашњих послова Републике Србије, Дирекција полиције - Управа за управне послове, у предмету понављања поступка регистрације возила, у нејавној седници већа одржаној дана 07.07.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба П.С. из Б., поднета против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије 03/10-3 број 226-1-1219/05 од 04.07.2008. године којим је одбијен предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем Министарства унутрашњих послова, Управе за управне послове 02/12 број 226-1-121905 од 22.12.2005. године, којом је одбијена жалба тужиоца изјављена против првостепеног решења број 266-18/05 од 21.07.2005. године, а којим је у поступку поновљеном по службеној дужности поништена саобраћајна дозвола, серијски број ... издата за возило рег. ознаке

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде подносилац захтева наводи да у управном поступку није усаглашен налаз и мишљење судског и вештака СУП-а, већ је на основу неусаглашеног налаза донето оспорено решење. Сматра да је погрешно схватање управног суда да доказ на коме се заснива предлог за понављање поступка - налаз и мишљење Иновационог центра Машинског факултета у Београду од 29.09.2007. године није такав да би могао да доведе до другачије одлуке само због чињенице што је дат у оквиру парничног поступка. Из тога произилази да није битна истинитост ни тог ни осталих датих

налаза и мишљења о чињеницама које су утврђене, већ моменат када су оне изнете. Предлаже да суд захтев уважи и укине или преиначи побијану пресуду.

Противна странка, Министарство унутрашњих послова Републике Србије, Дирекција полиције, Управа за управне послове у одговору на захтев наводи да је побијана пресуда правилна и на закону заснована и предлаже да суд захтев као неоснован одбије.

Врховни касациони суд је о захтеву за преиспитивање побијане пресуде одлучивао у поновном поступку поводом одлуке Уставног суда Републике Србије Уж 32/2012 од 16.04.2015. године, којом је у ставу 1. диспозитива усвојена уставна жалба П.С. и утврђено да је решењем Врховног касационог суда Узп 84/10 од 24.11.2011. године повређено право подносиоца уставне жалбе на правно средство из члана 36. став 2. Устава Републике Србије. Ставом 2. диспозитива исте одлуке Уставног суда Републике Србије поништено је решење Врховног касационог суда Узп 84/10 од 24.11.2011. године и одређено да исти суд донесе нову одлуку о захтеву подносиоца уставне жалбе за преиспитивање пресуде Управног суда У 4905/10 (2008) од 13.05.2010. године.

Решењем Врховног касационог суда Узп 84/10 од 24.11.2011. године одбачен је захтев П.С. из Б. за преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда 5 У 4905/10 (2008) од 13.05.2010. године, као недозвољен.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде решењем СУП Београд – ОУП Врачар бр. 226-18/05 од 21.07.2005. године, поновљен је поступак по службеној дужности и поништена саобраћајна дозвола издата 10.10.2002. године за возило тужиоца рег ознаке. ..., са разлога што је на основу вештачења и налаза вештака Одељења криминалистичке технике СУП-а Београд од 12.11.2004. године утврђено да ФИН шасије предметног возила не одговара оригиналу. Такође је дана 02.09.2005. године извршено ново вештачење од стране судског вештака и вештака СУП-а Београд, о чему је сачињен записник, из кога произилази да бројна ознака шасије не одговара оригиналу, да није фабрички утиснута. Управни суд налази да доказ на коме се заснива предлог за понављање поступка, налази и мишљење Иновационог центра Машинског факултета у Београду који је дат за потребе парнице која се води пред Другим општинским судом у предмету П-3703/06 није такав да би могао довести до другачије одлуке да је употребљен у раније проведеном управном поступку, с обзиром на чињеницу да постоје још два налаза вештака са супротним мишљењем па је сходно одредби члана 246. став 3. Закона о општем управном поступку предлог за понављање поступка који је окончан решењем туженог органа 02/12 број 226-1-121905 од 22.12.2005. године правилно одбијен као неоснован.

Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни касациони суд налази да је иста донета без повреда правила поступка и уз правилну примену материјалног права. Побијаном пресудом су оцењена сва питања и околности која су могла бити од утицаја на законитост оспорене одлуке и за ту оцену су дати довољни и јасни разлози које у свему прихвата и овај суд.

Ово стога што је на основу налаза и мишљења вештака Одељења криминалистичке технике у СУП Београд од 12.11.2004. године као и вештачења од стране судског вештака и вештака СУП-а Београд од 02.09.2005. године утврђено да ФИН шасије предметног возила не одговара оригиналу. Правилно је закључивање из побијане пресуде да налаз и мишљење Иновационог центра Машинског факултета у Београду од 21.07.2005. године, на којем се заснива предлог за понављање поступка, није такав да би могао довести до другачије одлуке да је употребљен у раније проведеном управном поступку.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева и налази да су они неосновани и без утицаја на другачију одлуку код овако утврђеног чињеничног стања на основу налаза и мишљења два вештачења, при чему је нови доказ на коме се заснива поредлог за понављање поступка могао бити прибављен и у току управног поступка који је раније вођен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 07.07.2015. године, Узп1 3/2015

Записничар,
Рајка Милијаш, с.р.

Председник већа-судија,
Драган Скоко, с.р.